

Finanční arbitr

Legerova 1581/69, 110 00 Praha 1 – Nové Město, Tel. +420 257 042 094,
ID datové schránky: qr9ab9x, e-mail: arbitr@finarbitr.cz, https://www.finarbitr.cz

Navrhovatel 1

Zástupce

JUDr. Barbora Nováková
advokátní kancelář
IČO 737 34 641
Bohuslava Martinů 1038/20
500 02 Hradec Králové

Navrhovatel 2

Zástupce

JUDr. Barbora Nováková
advokátní kancelář
IČO 737 34 641
Bohuslava Martinů 1038/20
500 02 Hradec Králové

Instituce

Hypoteční banka, a.s.
IČO 135 84 324
Radlická 333/150
150 00 Praha 5

Č. j. FA/SR/SU/2488/2018 - 15

Praha 23. 3. 2019

Rozhodnutí o námitkách

Finanční arbitr příslušný k rozhodování sporů podle § 1 odst. 1 zákona č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o finančním arbitrovi“), rozhodl v řízení zahájeném dne 1. 10. 2018 na návrh Navrhovatele 1 a Navrhovatele 2 proti Instituci vedeném podle zákona o finančním arbitrovi a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), o námitkách Navrhovatele 1 a Navrhovatele 2 ze dne 24. 1. 2019, č. j. FA/SR/SU/2488/2018 - 12, proti usnesení finančního arbitra ze dne 9. 1. 2019, č. j. FA/SR/SU/2488/2018 - 11, takto:

Námitky navrhovatelů, ■, a ■, bytem tamtéž, doručené finančnímu arbitrovi dne 24. 1. 2019, č. j. FA/SR/SU/2488/2018 - 12, se zamítají a usnesení finančního arbitra ze dne 9. 1. 2019, č. j. FA/SR/SU/2488/2018 - 11, se podle § 16 odst. 2 zákona o finančním arbitrovi potvrzuje.

Odůvodnění:

1. Řízení o návrhu

Navrhovatel 1 a Navrhovatel 2 (společně dále jen „Navrhovatelé“) se v řízení před finančním arbitrem domáhají náhrady škody ve výši 753.000 Kč, která představuje částku uhrazenou Navrhovatelí Instituci na úvěr ze smlouvy o poskytnutí hypotečního úvěru č. ■ ze dne 27. 1. 2010 (dále jen „Smlouva o úvěru“), který však Instituce vyplatila neoprávněně na základě Navrhovatelí nepodepsaného pokynu k čerpání tohoto úvěru, čímž porušila svou povinnost ze Smlouvy o úvěru a způsobila Navrhovatelům škodu.

Finanční arbitr v řízení o návrhu Navrhovatelů na základě shromážděných podkladů od obou stran sporu a po jejich pečlivém právním posouzení rozhodl usnesením ze dne 9. 1. 2019, č. j. FA/SR/SU/2488/2018 - 11 (dále jen „Usnesení“), o zastavení řízení podle § 14 odst. 1 písm. a) zákona o finančním arbitrovi, protože návrh Navrhovatele je podle § 9 písm. a)

zákona o finančním arbitrovi nepřipustný, protože ve věci samé již pravomocně rozhodl obecný soud.

2. Námítky Navrhovatelů proti Usnesení

Proti Usnesení podali Navrhovatelé dne 24. 1. 2019, č. j. FA/SR/SU/2488/2018 - 12, námítky (dále jen „Námítky Navrhovatelů“).

Navrhovatelé namítají, že jimi podaný návrh na zahájení řízení před finančním arbitrem není nepřipustný podle § 9 písm. b) zákona o finančním arbitrovi, a namítají, že nelze ztotožňovat řízení před obecným soudem s řízením zahájeným na návrh Navrhovatelů před finančním arbitrem. Navrhovatelé namítají, že Instituce se před obecnými soudy domáhala úhrady zesplatněného úvěru, zatímco Navrhovatelé uplatňují nárok na náhradu škody, kterou jim Instituce způsobila tím, že úvěr „*poskytla za situace, ve které nebyly splněny veškeré podmínky stanovené navrhovateli k vyplacení úvěru*“.

Navrhovatelé připouští, že Instituce podala k Obvodnímu soudu pro Prahu 5 proti Navrhovatelům žalobu o zaplacení částky 7.268.714,74 Kč s příslušenstvím a tento nárok byl Institucí pravomocně přiznán, současně však namítají, že obecné soudy v tomto řízení nezkoumaly, za jakých podmínek byl úvěr ze Smlouvy o úvěru čerpán, tedy zda Instituce při čerpání tohoto úvěru nepostupovala v rozporu se Smlouvou o úvěru, a dále obecné soudy nijak nezohlednily skutečnosti zjištěné v trestním řízení.

Navrhovatelé namítají, že nemohli peněžní prostředky Instituci vrátit, když Instituce nevyplatila úvěr na jejich bankovní účty. Navrhovatelé mohli úvěr jediné splácet, a tím došlo ke vzniku škody na jejich majetku.

3. Vyjádření Instituce k Námítkám Navrhovatelů

Instituce odkazuje, že z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 14. 1. 2014, č. j. ■■■, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 23. 11. 2015, č. j. ■■■, vyplývá, že Navrhovatelé původně uzavření Smlouvy o úvěru ani samotný způsob čerpání úvěru nezpochybňovali, tj. uvedené bylo mezi Navrhovateli a Institucí nesporné. Proces čerpání pak Navrhovatelé napadli až v rámci odvolacího řízení, kdy odvolací soud konstatoval, že tyto skutečnosti představují nepřipustné novum, ke kterému nemůže být přihlédnuto. Odvolací soud pak ani nepřisvědčil tvrzení Navrhovatelů, že se o těchto skutečnostech dozvěděli až v rámci trestního řízení, když se nejedná o skutečnost nezávislou na jejich vůli.

Instituce považuje Námítky Navrhovatelů za nedůvodné a „*návrh na zahájení řízení považuje dle § 9 zákona č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o finančním arbitrovi“)* za nepřipustný a plně se tak shoduje s odůvodněním finančního arbitra ze dne 9. 1. 2019, č. j. FA/SR/SU/2488/2018 – 11.“

4. Řízení o námítkách

Finanční arbitr podle § 12 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi rozhoduje podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, nestranně, spravedlivě a bez průtahů a pouze na základě skutečností zjištěných v souladu se zákonem o finančním arbitrovi a zvláštními právními předpisy. Zákon o finančním arbitrovi v § 16 odst. 1 dává stranám sporu právo podat proti nálezu finančního arbitra odůvodněné námítky, a to v zákonem stanovené lhůtě 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení nálezu. Včasné podané námítky mají odkladný účinek. Podle § 16 odst. 2 zákona o finančním arbitrovi rozhoduje o námítkách rovněž finanční arbitr, který nález potvrdí nebo změní. Jelikož zákon o finančním arbitrovi upravuje náležitosti námitek a zásady řízení o námítkách pouze částečně, postupuje finanční arbitr ve zbytku podle těch ustanovení správního řádu, která upravují odvolání jako řádný opravný prostředek

a průběh odvolacího řízení (srov. ustanovení § 24 zákona o finančním arbitrovi ve spojení s § 81 a n. a § 141 odst. 9 správního řádu).

Finanční arbitr posoudil Námitky Navrhovatelů podle § 16 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi a přiměřeně podle ustanovení § 81, 82 a 83 správního řádu jako přípustné.

Finanční arbitr při rozhodování aplikuje rozhodné psané právo, posuzuje všechny shromážděné podklady samostatně i ve vzájemné souvislosti s přihlédnutím k předmětu projednávaného sporu. Finanční arbitr se opírá a odvolává na relevantní ustálenou judikaturu obecných soudů, Ústavního soudu nebo Soudního dvora Evropské unie. Finanční arbitr tak činí proto, aby jeho rozhodnutí bylo věcně a právně správné a přesvědčivé pro obě strany sporu, a zároveň i pro soud, který bude případně na základě žaloby kterékoli strany sporu rozhodnutí finančního arbitra přezkoumávat, a aby rozhodnutí finančního arbitra soud jako správné potvrdil a žalobu proti němu zamítl.

Navrhovatelé netvrdí ani nedokládají nové skutečnosti na podporu svého tvrzení, že návrh na zahájení řízení před finančním arbitrem není nepřijatelný ve smyslu § 9 písm. b) zákona o finančním arbitrovi.

Podle § 9 písm. b) zákona o finančním arbitrovi platí, že *„návrh je nepřijatelný, jestliže ve věci samé již rozhodl soud nebo v téže věci probíhá řízení před soudem“*.

Pokud finanční arbitr existenci překážky řízení podle § 9 písm. b) zákona o finančním arbitrovi zjistí, musí řízení podle § 14 odst. 1 písm. a) zákona o finančním arbitrovi zastavit.

Aby překážka věci rozhodnuté před finančním arbitrem nastala, musí se řízení před soudem týkat jak stejného nároku nebo stavu, tak i týchž účastníků řízení před finančním arbitrem. Pro určení totožnosti předmětu řízení je přitom nezbytné přesné vylíčení rozhodných skutečností, tedy údajů nezbytných k tomu, aby bylo jasné, o čem má být rozhodnuto. Pokud jsou skutkové okolnosti případu vylíčeny shodně jako nárok uplatněný v řízení před soudem, půjde o stejný předmět řízení. Totožnost předmětu řízení je současně dána pouze v případě, že se právní důvod uplatňovaných nároků v různých řízeních neopírá o jiné skutečnosti.

V této souvislosti finanční arbitr odkazuje na závěry Nejvyššího soudu v rozhodnutí ze dne 21. 2. 2001, sp. zn. 22 Cdo 2545/99, že *„[o] stejnou věc se jedná tehdy, jde-li v novém řízení o tentýž nárok nebo stav, o němž již bylo pravomocně rozhodnuto, a týká-li se stejného předmětu řízení a těchže [týchž] osob. Totožnost předmětu řízení je dána, jestliže tentýž nárok nebo stav vymezený žalobním petitem vyplývá ze stejných skutkových tvrzení, jimiž byl uplatněn.“*

Současně podle rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 23. 1. 2002, sp. zn. 25 Cdo 643/2000, platí, že *„[n]árok uplatněný žalobou je charakterizován vylíčením skutkových okolností, jimiž žalobce svůj nárok zdůvodňuje, a skutkovým základem vylíčeným v žalobě ve spojitosti se žalobním petitem je pak vymezen základ nároku uplatněného žalobou, který je předmětem řízení. Rozhodujícími skutečnostmi se rozumí údaje, které jsou zcela nutné k tomu, aby bylo jasné, o čem a na jakém podkladě má soud rozhodnout, a které v případě, že budou prokázány, umožňují žalobě vyhovět. Právní důvod požadovaného plnění vyplývá ze souhrnu vylíčených skutkových okolností a žalobce není povinen uvádět ustanovení zákona nebo jiného právního předpisu, jímž svůj nárok odůvodňuje. Právní kvalifikace nároku žalobcem není pro soud závazná, neboť právní posouzení věci podle předpisů hmotného práva náleží soudu.“*

Předmětem řízení před finančním arbitrem je nárok Navrhovatelů na náhradu škody, resp. na vrácení finančních prostředků, které uhradili Instituci na splacení úvěru ze Smlouvy o úvěru, protože jim tento úvěr Instituce vyplatila neoprávněně na základě Navrhovatelů nepodepsaného pokynu k čerpání tohoto úvěru.

Předmětem soudního řízení vedeného Obvodním soudem pro Prahu 5, sp. zn. ■, resp. řízení vedeného Městským soudem v Praze, sp. zn. ■, pak bylo právo Instituce požadovat po Navrhovatelích na základě Smlouvy o úvěru peněžité plnění ve výši 7.268.714,74 Kč s příslušenstvím (dále jen „Soudní řízení“). V rámci Soudního řízení Městský soud v Praze posoudil platnost Smlouvy o úvěru i platnost pokynu Navrhovatelů k čerpání tohoto úvěru, a současně určil výši nesplacené pohledávky Instituce ze Smlouvy o úvěru, tedy určil, že platby provedené Navrhovatelí na splacení úvěru ze Smlouvy o úvěru přijala Instituce po právu. Rozsudek Městského soudu v Praze, č. j. ■, nabyl právní moci dne 17. 12. 2015.

V řízení před finančním arbitrem vedeném pod sp.zn. FA/SR/SU/2488/2018 je dána totožnost skutkového základu předmětu řízení jako v Soudním řízení a zároveň je dána totožnost účastníků řízení, přestože v Soudním řízení vystupovala na straně žalobce Instituce a na straně žalovaných Navrhovatelé. K tomu finanční arbitr odkazuje na závěry Nejvyššího soudu v rozhodnutí ze dne 17. 12. 2014, sp. zn. 23 Cdo 104/2014, že „[n]ení samo o sobě významné, mají-li stejné osoby v novém řízení rozdílné procesní postavení (např. vystupovala-li osoba v původním řízení jako žalobce a v novém řízení jako žalovaný)“.

5. K výroku rozhodnutí o námitkách

Finanční arbitr setrvává na závěru, že návrh Navrhovatelů je podle § 9 písm. b) zákona o finančním arbitrovi nepřijatelný, neboť ve věci samé již pravomocně rozhodl obecný soud, a proto řízení podle § 14 písm. a) téhož zákona zastavil.

Na základě všech shora uvedených skutečností finanční arbitr zamítl Námitky Navrhovatelů a Usnesení potvrdil.

Poučení:

Rozhodnutí o námitkách je podle § 16 odst. 4 zákona o finančním arbitrovi konečné. Podle § 76 odst. 3 věty druhé správního řádu nabývá usnesení právní moci, bylo-li oznámeno a nelze-li proti němu podat odvolání.

Mgr. Monika Nedelková
finanční arbitr

Doručuje se
Navrhovatel 1 – datová schránka zástupce 7krf2d2
Navrhovatel 2 – datová schránka zástupce 7krf2d2
Instituce – datová schránka 5azegu5

